

Katarínsky hlas

ROČNÍK IV.

ČÍSLO 4

DECEMBER 2008

...NEBO SVETU SVETLO DALO

V týchto momentoch už všetci plnými dúškami nasávame kúzelnú atmosféru Vianoc, ktoré mnohí považujú za najkrajší sviatok v roku. Veď prečo aj nie. Každodenný zhon vystrieda pohoda v kruhu najbližších a problémy, aspoň pre túto chvíľu, ustúpia do tieňa sviatočnej nálady, ktorú umocňuje okolitá výzdoba, vôňa vianočných dobrôt a radosť spojená s prekvapením, ktoré nás čaká pod vianočným stromčekom. Na základe všetkých týchto okolností, ktoré sú nespochybniteľne späté s týmto sviatkom, si ľudia vytvárajú svoju predstavu o Vianociach, zohľadňujúc v nej rôzne motívy, aspekty a hodnoty, skrze ktoré toto sviatočné obdobie vnímajú a na tejto báze ho aj prežívajú. A tak, keby sme sa ľudí opýtali na akúsi definíciu Vianoc, odpovede by sa s určitou rôznosťou rozličili. Každý by predsa odpovedal v súlade so svojou predstavou, každý by vo svojej odpovedi sledoval to svoje hľadisko a vyzdvihol ten najpodstatnejší motív, ktorý v jeho ponímaní robí Vianoce Vianocami. Niektorí by hovorili o tom, že Vianoce sú sviatkom lásky a pokoja, iní by sa zmieňovali o sviatku pohody v kruhu svojej rodiny, gurmáni by určite nezabudli v tejto súvislosti spomenúť vianočné špeciality,

no a detská odpoveď na túto otázku by bola bez akýchkoľvek pochyb spojená s bohatou nádielkou darčiekov, o ktorých celý rok snívajú a už sa nevedia dočkať chvíle, keď ich zočia pod vianočným stromčekom.

Hoci môžeme považovať každú z týchto odpovedí za správnu, nás, kresťanov, nemôže uspokojiť ani jedna z nich, lebo napriek tomu, že každá hovorí o niečom, čo s Vianocami súvisí, v každej chyba pre nás, kresťanov, to podstatné, a ako sa hovorí, to pravé orechové, lebo v každej odpovedi absentuje zmienka o udalosti, ktorá sa spája s príchodom Ježiša Krista na tento svet, a ktorá stojí v centre Vianoc celého kresťanského sveta. A tak každý kresťan, ktorý by mal odpovedať na podobnú otázku, nemal by začať ničím iným ako zmienkou o tejto udalosti, ktorá je hlavným pilierom a motívom skutočných kresťanských Vianoc. Keď som uvažoval v súvislosti s touto problematikou, ako by som ja v duchu kresťanského hľadiska sformuloval svoju odpoveď, prišli mi na myseľ slová jednej vianočnej piesne, v ktorej sa, okrem iného, spieva o tom, ako nebo svetu svetlo dalo. Podľa môjho názoru ide o slová, ktoré sú hodné toho, aby som ich zakomponoval do svojej odpovede, pretože svojím hlbokým obsahom vyjadrujú podstatu tej veľkolepej udalosti, ktorá je ozdobou vianočných sviatkov, pretože vypovedajú o príchode svetla,

ktorým je Kristus, na tento svet a zároveň nezabúdajú na to, že toto svetlo nám darovalo samo nebo, aby sme netápali v tmách našich dní, ale aby nám svietilo svetlom lásky, pokoja, pravdy a večného života. Tento Dar bol prejavom nekonečnej

„Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle.“
„Lk 2,14

Nech sa Ježiš - Láska, ktorý prišiel na túto Zem, neustále rodí v našich srdciach a otvára ich pre každého blížneho, lebo prišiel pre všetkých, aby sa Vianoce mohli stále uskutočňovať v celom našom živote.

Milostiplné vianočné sviatky, tie sviatočné ale i „každodenné“, vám v novom roku praje a vyprosuje

Farská rada

Božej lásky k nám ľuďom, aby nám ukazovalo tú správnu cestu po ktorej by sme mali kráčať, ak nechceme zablúdiť. Ježiš Kristus, Svetlo sveta, nám kráča oproti, a hoci nevieme, kedy sa s Ním stretneme, nemali by sme schádzať z tejto cesty, nemali by sme hľadať nevyspytateľné skratky plné nebezpečenstva, ktoré by nám mohli zabrániť, aby sme sa s Ním stretli a mohli by nás uvrhnúť do prázdnoty nekonečnej tmy.

A tak vám všetkým prajem, aby ste Vianoce prežili v svetle Betlehemskej hviezdy, skrze ktorú vo vašich srdciach nanovo zasvieti Svetlo sveta - Ježiš Kristus a svetlo jeho poslania, ktoré nás privádza na cestu vytúženého stretnutia sa s Ním, a aby tento Nebeský dar bol v každej domácnosti tým najvzácnejším darom, ktorý do našich duší prinesie blažený pocit a radosť z tej čarovnej chvíle, keď nebo svetu Svetlo dalo.

L.G.

Bližšie k láske

Pred sviatkami, ktoré máme pred dvermi snažíme sa o zvýšenú činnosť v rôznom smere. Riadime izby, vyzdobujeme svoje príbytky, zhaňame darčeky pre najbližších...

atď. V televízii v pred vianočnom zhone nám hovoria, aby sme boli milší k iným ľuďom. Ukazujú nám deti v detských domovoch a vyzývajú nás, aby sme posielali SMS-ky, čím by sme prispeli k ich lepšej starostlivosti o ich život. Aspoň, že sú Vianoce. Ináč by sme nevedeli, že žijú aj ľudia, ktorí majú ťažšie podmienky ako my. Televízia, rozhlas či noviny nás navodzujú do stavu, kde naše city podporujú lásku k iným.

My kresťania máme tiež lásku, oveľa zmyselnejšiu, väčšiu, úprimnejšiu, opravdivejšiu. Lásku k Pánu Bohu. Ale

tú lásku máme naozaj takú krásnu? „Veď chodím stále do kostola, aj na spovede, aj vo všedný deň. Nie ako ten sused čo to zanedbáva, aha pozrite sa na neho“. Ale spýtali sme sa už seba samých, aká je moja láska k iným ľuďom?

Mnohí ľudia si namýšľajú, že ich láska je tá pravá – čistá. Však realita života hovorí o opaku v každom človeku je i v tej najmenšej miere pýcha, lakomstvo, smilstvo, závišť, obžerstvo, hnev či lenivosť? Sú to hriechy, ktoré si ľudia nepriznávajú, alebo nechcú priznať. Ale sú! Robia len zlo medzi nami. Má teda človek v sebe čistú lásku k Pánu Bohu i k ľuďom aj keď tieto nečnosti u neho nevidieť. Má. A to vtedy, keď opravdivo žije vo svojom živote Ježišovo Slovo. Čistota lásky nie je vtedy, keď to hovoria naše ústa, ale vtedy, keď vplyvom nášho života ľudia o nás povedia, že sme charakterní, spravodliví, prajní... Takú lásku k človekovi si človek musí vypestovať. V prvom rade však musí naozaj opravdivo milovať Boha a uvedomiť si, že človek je obrazom Boha, skrze ktorého milujeme Boha.

Druhé božie prikázanie hovorí: „Nevezmeš meno Božie nadarmo“. Zamysleli ste sa tiež niekedy nad tým, že porušovanie toho prikazu svedčí o na-

šej láske k Bohu? V rodinách, na pracoviskách, ale aj v školách, deti i mládež, často nadarmo berieme Božie meno do našich úst. A prečo? Mnohí si namýšľajú, že Pána Boha milujú a predsa hrešia, vulgárne rozprávajú ako by to bolo normálne. Prečo? Nik nehreší tak, žeby zneužil meno svojho otca alebo matky. Istotne by sa veľmi hanbil.

Áká je to potom láska k Pánu Bohu. Asi plytká. Prechováme k Pánu Bohu len strach. Ten strach je väčší ako láska. „Nemalo by to byť naopak?“ Porozmýšľajme.

To, že chodíme do kostola v nedeľu i každý sviatok, aj v pracovný deň, na spovede, na rôzne kresťanské aktivity ešte nemusí svedčiť o tom, že v každom človeku vidím Boha. Teda zamyslime sa najprv, aké je naše správanie voči iným ľuďom. Skúmajme seba, či v našom charaktere nemáme tie hriechy (nečnosti), ako už boli spomenuté. Ale naozaj. Budme čistí aspoň v našom myslení, keď sa chceme dopátrať o tom ako vyzerá náš charakter. Nikto z nás tu na zemi nie je dokonalý, preto skloňme hlavu a budme trochu v pokore, aby sme boli bližšie k láske, ktorú by sme tak chceli v našich domovoch počas Vianoc mať.

J.G.

Cez priority k harmónii – príhovor mladých pre mladých

Po roku tu opäť máme Vianoce. Je to obdobie, ktoré mnohí ľudia túžobne očakávajú a úprimne sa naň tešia, pretože Vianoce sú sviatkom pokoja, lásky, rodinnej pohody, hojnosti, obdarovania sa a v neposlednom rade sú sviatkom príchodu Ježiša Krista na tento svet. O Vianociach bolo už toho veľa napísané a veľa povedané. Väčšinou sa v tejto súvislosti spomína obrovská duchovná náplň tohto sviatku, ktorá by mala v našom vedomí prevyšovať tú materiálnu stránku, ktorá spočíva v bohatej výzdobe, v hojnosti sviatočných pokrmov, či v štedrosti darčekovej nádielky. O pravdivosti tohto tvrdenia nemožno pochybovať, lež musíme s ním súhlasiť. Veď keby to malo byť naopak a prežívali by sme Vianoce len skrze hmotných statkov a bez toho, aby sme aspoň trochu zvýraznili to duchovné, zaiste by Vianoce neboli sviatkom, ktorý má také neopísateľné čaro. Týmto samozrejme nechcem poprieť dôležitosť hmotnej stránky, ktorá vytvára predpoklad pre tvorbu hodnôt, je súčasťou základu, na ktorom sa buduje duchovná kultúra človeka, a aj počas Vianoc dotvára atmosféru a vytvára kulisu, na pozadí ktorej môžeme plnohodnotne prežiť tieto sviatky, a určite by sme si bez nej Vianoce nevedeli predstaviť. Konflikt týchto dvoch princípov môže niekedy (a hlavne počas Vianoc)

priviesť niektorých ľudí miestami až do zúfalstva, ktoré pramení z chaosu a nerozhodnosti v ich vnútri, čo môže vyústiť do duševného nepokoja, do akejsi schizofrénie. Riešenie takejto situácie, respektíve návod ako predísť takémuto rozpoloženiu, je veľmi jednoduchý. Ako sme už spomínali, obe tieto stránky, oba tieto princípy, majú svoju hodnotu a nepopierateľne spolu súvisia. Ide len o to, urobiť si vo veciach poriadok, stanoviť si priority, vytvoriť si rebríček hodnôt, v ktorom bude mať všetko svoju pozíciu, svoje trvalé miesto, a tak aj v rámci relácie matérie a duchovna možno dosiahnuť požadovanú harmóniu. My, kresťania, sme v tomto smere vo veľkej výhode, pretože v mnohých veciach máme jasno. Vedúcou prioritou, prioritou číslo jeden, ktorá stojí nad všetkými ostatnými, je (alebo aspoň by mal byť) pre každého kresťana Ježiš Kristus, ktorý zastrešuje všetky ostatné hodnoty, ponúka nám ich a skrze neho ich môžeme sami prijímať. On je na vrchole našej hierarchie, ktorú keby som mal porovnať k vianočnému stromčeku, on by bol hviezdou na jeho vrchovci, najvyššou a najkrajšou ozdobou, klenotom, ktorý kraluje nad všetkým ostatným, a z ktorého pramení všetko ostatné. Keby som mal pokračovať v tomto duchu a ilustrovať ostatné vianočné hodnoty na

príklade hierarchie vianočného stromčeka, ligotavé ozdoby, visiace na jeho vetvách, by mohli symbolizovať lásku, ktorá sa odráža do našich srdiec, svietiace žiarovky by sme mohli označiť za symbol pokoja, ktorý sa prostredníctvom svetelného lúča šíri do našich duší a reťaz, ktorá sa vinie okolo celého stromčeka, by mohla symbolizovať jednotu rodinného prostredia, ktorá sa snaží objasniť lásku a pokoj, ktoré sú základom rodinnej pohody. No a dole, pod stromčekom, na tom najnižšom poschodí ležiace darčeky, skrývajúce prekvapenie, by symbolizovali ten hmotný prejav Vianoc. To všetko by spolu tvorilo krásny a harmonický vianočný obrázok, v ktorom by sa snúbili obe zložky – duch i hmota.

A tak ešte raz zopakujem, že tieto princípy vôbec nemusia byť v konflikte, ale môžu splynúť v harmónii skrze stanovenia si priorit, ktoré by mali, samozrejme, reprezentovať vždy len tie skutočné a pravé hodnoty.

Želám vám, aby ste tieto Vianoce prežili v duchu takejto harmónie, a aby ste si pri pohľade na vianočný stromček neustále uvedomovali miesto svojich hodnôt, na čele ktorých by mala žiariť Betlehemska hviezda, Večné svetlo, Ježiš Kristus.

L.G.

Deň narodenia Pána (Slávnostný obed)

MODLITBA

Úvod: V mene Otca i Syna i Ducha Svätého. Amen.

Príhovor: Počúvajte slova apoštolu Pavla Efezanom: Hovorte spoločne žalmy, hymny a duchovné piesne. Vo svojich srdciach spievajte Pánovi a oslavujte ho. Ustavične vzdávajte vďaky za všetko Bohu a Otcovi v mene nášho Pána Ježiša Krista.

Pieseň: zaspieva sa nejaká koleda

Modlitba: Anjel Pána....

Modlime sa: Zvelebený si, Pane a Bože, že si v plodnom panenstve blahoslavenej Márie vyplnil očakávania chudobných, prosíme ťa, daj, aby sme tou istou vierou spoznávali Ježiša akou ona očakávala jeho narodenie. Lebo on žije a kraľuje na veky vekov. Amen.

Požehnanie jedla: Požehnaj, Otče, toto jedlo, nech je nám na úžitok a tebe na chválu. Prosíme ťa, Pane, buď naším hosťom v našom dome a daj, aby sme boli hodní darov, ktorými si nás obdaroval.

Modlitba po obede:

Spoločne sa teraz pomodlíme modlitbu nášho Pána Ježiša Krista – Otče náš...

Modlime sa: Svätý Otče, tvoje Slovo sa telom stalo: chlapec sa nám narodil, daný je nám Syn, prosíme ťa, daj, aby sme aj my oddane slúžili našim bratom a sýtili ich dušu i telo. Skrže Krista, nášho Pána.

Amen. Sláva Otcu...

Modlitba: Štedrá večera

Úvod: V mene Otca i Syna i Ducha Svätého, Amen.

Príhovor: Dnes oslavujeme Vianoce – sviatky narodenia nášho Pána Ježiša. On sa narodil, aby priniesol dobro, lásku a pokoj do našej rodiny. V túto chvíľu zavítal aj k nám. Mária, ty si matkou Božieho Syna. Celá naša rodina ťa pozdravuje slovami: Zdravas Mária...

Evanjelium: Započúvajte sa do slov Evanjelia podľa Lukáša:

V tých dňoch vyšiel rozkaz od cisára Augusta vykonať súpis ľudu po celom svete. Tento prvý súpis sa konal, keď Sýriu spravoval Kvirínius. A všetci šli dať sa zapísať, každý do svojho mesta. Vybral sa aj Jozef z galilejského mesta Nazareta do Judey, do Dávidovho mesta, ktoré sa volá Betlehem, lebo pochádzal z Dávidovho domu a rodu, aby sa dal zapísať s Máriou, svojou manželkou, ktorá bola v požehnanom stave. Kým tam boli, nadišiel jej čas pôrodu. I porodila svojho jednorodeného syna, zavinula ho do plienok a uložila do jasiel, lebo pre nich nebolo miesta v hostinci. V tom istom kraji boli pastieri, ktorí v noci bdeli a strážili svoje stádo. Tu zastal pri nich Pánov anjel a ožiarila ich Pánova sláva. Zmocnil sa ich veľký strach, ale anjel im povedal: „Nebojte sa: Zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude patriť všetkým ľuďom. Dnes sa vám v Dávidovom meste narodil Spasiteľ, Kristus, Pán. A toto vám bude znamením: Nájdete dieťaťko zavinuté do plienok a uložené v jasiach. „A hneď sa k anjelom pripojilo množstvo nebeských zástupov, zvelebovali Boha a hovorili: „Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle...“

Pieseň: Tichá noc (JKS č. 88)

Prosby a poďakovania:

Pane, v dnešnú noc, noc tvojho narodenia, ťa prosíme: Za všetkých ľudí dobrej vôle, aby sme vytvárali ľudskú rodinu spojenú s Tebou – Prosíme ťa, vyslyš nás.

Za nás všetkých...(možno vymenovať), aby si nás v novom roku 2009 požehnával a ochraňoval – Prosíme ťa, vyslyš nás.

Za opustených, chorých, hladujúcich a trpiacich, aby v týchto dňoch našli útechu v tebe – Prosíme ťa vyslyš nás.

Prijmi, Pane, aj našu vďaku – Za prežitý rok, za to, že si nás sprevádzal, a že môžeme byť pri Štedrej večeri spolu – Ďakujeme ti, pane.

Za všetky dary, ktorými sa dnešný večer obdarujeme a za to, že najväčším darom pre nás si Ty – Ďakujeme ti, Pane.

Požehnanie jedla a vínš:

Požehnaj, Otče, toto jedlo, nech je nám na úžitok a tebe na chválu. Prosíme ťa, Pane, buď častým hosťom v našom dome a daj, aby sme boli hodní darov, ktorými si nás obdaroval.

Vinšujem Vám tieto radostné sviatky narodenia nášho Pána Ježiša, aby sa Ježiš narodil v nás všetkých a obdaroval nás svojou láskou, dobrotou a pokojom.

(Všetci si môžu vzájomne podať ruky a zaželať si požehnané Vianočné sviatky)

Po večeri: spievaný Magnifikát (velebí moja duša Pána) alebo recitovaný Anjel Pána

modlitba – Dobrorečme pánovi – Bohu vďaka.

Buď zvelebený, Pane, že si sa chcel narodiť v Betleheme, v dome „Chleba“, aby si sa pre nás veriacich, stal Chlebom života. Sláva ti teraz i na veky vekov. Amen

Počatie a narodenie sa Ježiša v nás

Oslavujeme sviatok Narodenia nášho Spasiteľa. Je to krásna spomienka na to, ako sa Boh stal človekom. Stalo sa to pred dvetisícimi rokmi. Ale právom sa pýtame, ako táto udalosť súvisí s nami, s ľuďmi žijúcimi na začiatku tretieho tisícročia. Je počatie a narodenie Krista naozaj vecou minulosti?

Všetci, ktorí ste sa dobre duchovne pripravili na Vianoce a vykonali ste si dobrú vianočnú spoveď, priznáte, že sa s vami čosi stalo. Prežívate pokoj a radosť. To, čo sa udialo pri Vianočnej spovedi a ak to pokračovalo dobrým predsavzatím, môžeme nazvať počatím Krista z Ducha Svätého. Pretože nielen Panna Mária je a má byť matkou Kristovou, ale podľa slov samotného Krista je jeho matkou každý: „Kto počúva Slovo Božie a zachováva ho - kto plní vôľu Božiu“.

Prečo to hovorím? Pretože mnohí z Vás stále zostávajú v tomto stave duchovného počatia, ale neprinesú ho a neporodia na svet, ale hneď po Vianočiach ho potratia. Kristus nemôže v nich žiť, pretože akonáhle skončia vianočné sviatky, už sa vedome a dobrovoľne volí iný štýl života - „život ponorený v hriechu“. Počína Ježiša, ale neporodí ho ten, kto počuje Slovo Božie, ale nepraktizuje ho, kto naďalej prevádza jeden duchovný potrat za druhým. Robí si predsavzatie, že sa obráti, ale potom na neho sústavne zabúda a necháva ho neuskutočnené, kto sa chová voči Božiemu Slovu ako človek, ktorý sa pozrie na svoju podobu v zrkadle a rýchlo zabudne ako vyzerá. Dá sa povedať, že je to ten, kto má vieru, ale chýbajú mu skutky.

Chcem Vám pripomenúť, že svet v ktorom žijeme stojí v opozícii proti Bohu a Božie Slovo nás vyzýva, aby sme nemilovali svet, aby sme premožli svet. Aby sme sa zachránili zo sveta, ktorý speje do záhuby pre svoju narušenosť. Ale zisťujem, že mnohí z vás ste so svetom zadobre a plne prijímate názory tohoto sveta. Váš život je úplne pod

vplyvom rôznych módnych časopisov a televíznych programov, ale Slovo Božie sa k vášmu srdcu vôbec nedostane. Hovorím teraz možno trochu netradične na Vianoce, ale hlásam vám slova pravdy. Muži, bratia, keby vám vaše ženy povedali, že budú s vami žiť len raz za rok, určite by ste protestovali a prišli by ste na to, že to nie je láska. Myslím, že to je každému jasné. Ak mám niekoho rád, želim si s ním byť čím častejšie. Prečo teda je tak ťažko pochopiť, že to tradičné prijímanie raz alebo dvakrát za rok, nemá nič spoločné s láskou k Bohu. „Bože dvakrát do roka sa ti dám, ale viac krát do môjho života nevstupuj, môj život patrí inému - Satanovi.“ Diabol sa vysmieva Pánu Ježišovi: „Ja som ich ani nestvoril, ani som ich nevykúpil a predsa idú poslušne za mnou. So mnou trávia viacej času ako s tebou Kriste. Tebe patria teraz na Vianoce ale uvidíš na Silvestra, už budú zasa moji.“

Prijímanie, ak nie je a nemá byť aktom trvalého odovzdania, tak potom vôbec nieje sväté, ale je to znovu duchovný potrat. Zrada Krista. Judášov bozk. Priblížiť sa k Ježišovi, dokonca ho pobožkať ako priateľa a vzápätí ho predať za 30 strieborných. Prísť na svätú omšu a nehľadať možnosť svätého prijímania je ako dohodnuté rande, na ktorom dievča oznámi svojmu chlapcovi, že ona už má iného. To čo som povedal sa týka chýb, ktoré robíte v duchovnom živote. Život bez Krista je dopredu predurčený na to, aby sa postupne dostal pod moc zlého ducha.

Podme však na to trochu pozitívnejšie. Uvažujme teraz o pozitívnom prípade pravého a úplného materstva, ktoré nás robí podobnými Panne Márii. Sv. František z Assisi predniesol slová, ktoré dobre vystihujú, o čo tu vlastne ide: „Sme Kristovými matkami, keď ho nosíme v srdci a vo svojom tele božskou láskou a čistým a úprimným svedomím. Rodíme ho svätými skutkami, ktoré majú žiarit druhým ako príklad. Ako je sväté a ako milé, lúbezné, pokorné, pokojné a sladké, roztomilé a nadovšetko žiaduce, mať takého brata a takého syna, nášho Pána Ježiša Krista!“ Sv. František tvrdí, že my vtedy počínáme Krista, keď ho milujeme úprimným srdcom a so správnym svedomím a rodíme ho, keď konáme sväté skutky, ktoré ho zjavujú svetu. Je to ozvena Ježišových slov: „Tak nech svieta vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a velebili vášho Otca v nebesiach.“ (Mt 5,16)

Sv. Bonaventúra, duchovný syn sv. Františka, rozviedol túto myšlienku v

spise pod názvom: „Päť sviatkov dieťaťa Ježiša“. V úvode knihy hovorí o tom, že sv. otcovia tvrdia, že duša, oddaná Bohu, môže z milosti Ducha Svätého a mocou Najvyššieho duchovne počať pozhnané Slovo a jednorodeného Syna Otcovho, porodí ho, dať mu meno, hľadať ho a adorovať spolu s mudrcmi a nakoniec ho predstaviť Otcovi v chráme.“ Z týchto tajomstiev Pánových nás najviac zaujímajú dve - počatie a narodenie.

Podľa sv. Bonaventúru počína duša Ježiša, keď je nespokojná so životom, aký vedie a pod vplyvom svätých vnuknutí a zapálená svätým žiarom sa konečne rázne odtrhne od svojich starých návykov a chýb a je akoby duchovne oplodnená milosťou Ducha Svätého a dá si predsavzatie, že začne nový život. Došlo ku Kristovmu počatiu. Keď bol pozhnaný Boží Syn počatý, narodí sa v srdci, ale len vtedy, ak duša všetko rozumne uvážila, vyžiadala si vhodnú radu a vyzývala Boha o pomoc a ihneď uvedie svoje sväté predsavzatie v skutok a začne uskutočňovať to, čo v nej už dávno zrelo, ale čo stále odkladala z obavy, že nie je k tomu súca.

Ale jedno musíme zdôrazniť: Toto predsavzatie začať nový život sa musí ihneď prejavíť niečím konkrétnym, nejakou zmenou, pokiaľ možno i vonkajšou a viditeľnou, v našom živote a v našich zvykoch. Ak nie je predsavzatie uvedené v skutok, bol síce Ježiš počatý, ale nebol zrodený. Ide o jeden z mnohých duchovných potratov. Nikdy sa nebude sláviť „druhý sviatok“ dieťaťa Ježiša, ktorým sú Vianoce. Je to jeden z toľkých odkladov, ktorými je možno pretkaný náš život a ktoré sú hlavným dôvodom, prečo je tak málo svätých.

Ak sa rozhodneš zmeniť svoj život a zaradiť sa medzi chudobných a pokorných, ktorí podobne ako P. Mária, sa snažia nájsť milosť u Boha, nesmieš sa starať o to aby si sa zapáčil ľuďom. Musíš sa vyzbrojiť odvahou, pretože ju budeš potrebovať. Sv. Bonaventúra hovorí, že prídu za tebou tvoji predošli priatelia a budú ťa presvedčať, že to, čo na seba berieš je príliš tvrdé, že to nikdy nedokážeš, že si pokazíš zdravie, že riskuješ svoje dobré meno a obľúbenosť u ľudí. Na všetky tieto pokušenia treba odpovedať s vierou ako sv. Augustín: „Mohli iní, mohli iné, prečo ty nie Augustíne!“ Zakončím túto úvahu slovami sv. Augustína: „Matka ho nosila v lone, my ho nosíme v srdci. Panna otehotnela keď sa v nej vteliť Kristus, naše srdce nech otehotnie vierou v Krista. Ona porodila Spasiteľa, naša duša nech porodí spásu a chválu. Nech nezostanú naše duše neplodné, ale nech sa stanú plodnými pre Boha.“

Listujeme v kronike

Práce na kostole sa začali koncom mája 2004. (obitie omietok na fajčiarniach, spevnenie základov zadného vchodu v kostole, oplotenie fary).

Na Dlhej Lúke po zasadnutí farskej rady 14.6.2004 sa rozhodlo o bielení kaplnky. Maloval Peter Kojš st. z Dolného Kubína. Keď bolo pomalované, mali sme (FR) vyriešiť vstup na chór. Dospelo sa k záveru, že chór bude treba zvaliť a postaviť nový, potom sa bude dávať i nová dlažba do kaplnky. Toto riešenie prinieslo so sebou i napätie vo FR, nie všetci súhlasili s takýmto riešením.

Odpust Božského Srdca (18.6.2004), ktorý sa konal pod altánkom pri kaplnke sa uskutočnil v tomto napätom ovzduší, čo i pán farár dal pocítiť vo svojom príhovore.

30. 6. 2004 sa pre školákov konala ďakovná sv. omša - TE DEUM. Ani táto udalosť sa nezaobišla bez trapasu. Deviatci si urobili posedenie na starej fare a boli tam i počas sv. omše. Pán farár preto poslal po nich miništranta, aby sa na tejto sv. omši zúčastnili.

S prácami na Dlhej Lúke sa začalo 19. 6. 2004 (starý chór zvalili páni - Ján Ďuroň, Ján Uškrť, Vladimír Ďuroň st. a pani Anna Galicová).

26. 6. 2004 - pán Ján Uškrť kládol dlažbu v pitvorci a betónovali sa stĺpiky okolo fary.

Pri príprave dreva na nový chór v kaplnke sa zúčastnili páni Ján Ďuroň st., Jaroslav Tkáč, Vladimír Ďuroň st. Práce na novom chóre trvali do augusta. Na týchto prácach sa zúčastnili páni Štefan Tucso, Ján Chudoba, Ján Kojš a Ján Ďuroň.

2. 9. 2004 do 6. 9. 2004 sa v kaplnke kládla nová dlažba. Kládol ju pán Sálus z Prosieka s pánom Jaroslavom Tkáčom.

Pitvorec v kaplnke sa musel obiť lebo zamokal, na rekonštrukciu omietky sa podujali František Glončák a Pavol Škvarek.

Všetky elektrické práce (preloženie skrinky, montovanie svetiel atď. vykonal pán Ďuroň st.)

Pred nedeľou 12. 9. 2004 ženy z Dlhej Lúky už riadili kaplnku. V tú nedeľu sa vo vynovenej kaplnke konala sv. omša s poďakovaním za úrodu. Kaplnku vyzdobil pán Miroslav Florek. Na výzdobu kaplnky prispela rodina pána MUDr. Ivana Klepáča.

V mesiaci august sa dokončili taktiež s práce v Kvačanoch (oplotenie fary, rekonštrukcia fajčiarnie)

V mesiaci september sa začali práce s výstavbou vstupnej brány do fary.

V závere mesiaca júl pán farár vážne ochorel. Je v domácom liečení vo svojom rodisku. Prichádza iba v nedeľu odslúžiť sv. omšu. Cez týždeň ho zastupujú kňazi z Liptovského Mikuláša a Liptovského Trnovca.

Naplánované práce farskou radou na leto 2004 sa úspešne ukončili.

A.G.

Duchovný život v našej farnosti (pokračovanie)

Sme v závere kalendárneho roka 2008. Mojim článkom pokračujem o duchovnej činnosti v našej farnosti za posledné tri mesiace.

Mesiace október bol zasvätený k ružencovej Panne Márii. Denne sme sa modlili jednotlivé tajomstvá sv. ruženca. Účasť detí na sv. ruženci tohto roku bola veľmi slabá. Na konci mesiaca sme urobili vyhodnotenie. Na 1. mieste sa umiestnil náš miništrant Stanko Kučka, na 2. mieste Simonka Tylková, na 3. mieste Andrej Tylka a na 4. mieste Veronika Parížeková a Jakub Bálek. Zo stredoškolákov to bol Martin Šróba a Mirka Glončáková. Deti boli odmenené malou sladkosťou. Títo žiaci reprezentujú v modlení všetky deti z Kvačian nielen v tomto mesiaci, ale aj iné dni a nedele. A čo ostatné deti, veď vás je asi 30 školopovinných. Nemáte záujem sa naučiť s nami modliť sv. ruženc?

Prvý novembrový týždeň (dušičkový) sme zasvätili našim zosnulým, modlili sme sa za duše v očistci. Každý deň sme sv. ruženec obetovali za ne. Tí, ktorí boli na sv. spovedi a prijali živého Pána Ježiša Krista, pomodlili sa Verím v Boha, za sv. otca a navštívili cintorín, mohli získať plnomocné odpustky.

23. novembra sme mali v našej farnosti odpust. Už samotné slovo „odpusť nám niečo hovorí. Je to sviatok celej farnosti, kedy by sme si mali navzájom odpustiť, čiže pristúpiť ku sviatosti zmierenia. Veď ako dievča si pamätám, že na odpust sme sa pripravovali celý týždeň a v sobotu išla na spoveď celá farnosť. V nedeľu na slávnostný obed sme pozvali aj svojich príbuzných. Tohto roku s účasťou na sv. spovedi p. farár nebol spokojný. Bola veľmi slabá. Bol ochotný spovedať celý týždeň pred sv. omšou, ale boli len tí istí, čo každý mesiac. V sobotu sedel v spovednici dve hodiny, ale opäť ľudí veľmi málo. Väčšina z nás je potom duchovne slabá alebo ľahostajná, keď nepovažuje na náš sviatok sv. Kataríny, ktorá je patrónka našej farnosti a nášho kostolíka, sa očistiť od hriechov a zmieriť sa s Bohom? Je nám naozaj tak dobre, že Pána Boha nepotrebujeme? Zamyslime sa sami nad sebou! Máme naozaj dobrého pastiera, ktorý sa snaží nás viesť tou pravou cestou, či už deti alebo nás dospelých a zo semena, ktoré keď prišiel do našej farnosti zasial, chce mať aj hojnú úrodu.

Nedeľou Krista Kráľa sme zakončili cirkevný rok. Nastal čas adventu, čas príchodu nášho Spasiteľa na svet. Nech advent je pre nás niečím, koho očakávame, ktorý nám priniesie do našich srdiec, do našich duší lásku, nádej a pokoj. Pristúpme všetci ku sviatosti zmierenia, navzájom si odpustíme a tak privítajme spoločne v našich rodinách narodeného Pána Ježiša Krista.

12. decembra sa konala až do odvolania posledná detská svätá omša. Každý z nás vie prečo.

Na detských sv. omšiach s detským kánonom odpovedajú nie deti, ale ako náš p. farár povie „babky“. On potom počas omše cíti vnútorný nepokoj. Zamyslime sa milí rodičia a starí rodičia aj nad touto vecou. či jednu hodinu v týždni okrem hodiny náboženstva nemôžu deti zasvätiť aj jednu hodinu v kostole na sv. omši Pánu Bohu? Ale i napriek tomu, že detský kánon nebude, katechéza pre deti raz do týždňa bude, naše speváčky budú naďalej spievať, aby detský spevokol sa naďalej rozvíjal. Chcem sa poďakovať p. Zuzke Parížekovej, Jožkovi Forgáčovi a Janke Štepaniakovej, že sú ochotní s nimi nacvičovať.

Od 15. decembra sme sa začali modliť deviatnik k úcte Svätej rodiny. Sme dve skupiny.

Jedna je na vyšnom konci dediny a druhá na Novej ulici. Chodíme do rodín, ktorí si to prajú, tak ako Panna Mária so sv. Jozefom hľadala prístrešie v Betleheme. Do každej rodiny nesieme požehnaný obraz a posledný deň, v ktorej rodine sme, ostáva obraz sv. rodiny celý rok. V rodine sa pomodlíme modlitby, litánie k Panne Márii a spievame piesne.

Svätý týždeň sme začali sv. omšou „roráty“ o 6 hod. ráno. Pán farár vyzval 3. adventnú nedeľu všetkých veriacich, ktorí môžu, aby sa čo v najväčšom počte zúčastňovali týchto sv. omší a tak sa dôstojnejšie pripravovali na príchod nášho Spasiteľa.

V závere tohto môjho článku sa chcem poďakovať všetkým veriacim a členom farskej rady, ktorí akýmkoľvek spôsobom prispeli na rekonštrukciu nášho chrámu, či už finančným milodarom alebo svojou prácou bez nároku na odmenu. Taktiež za modlitby veriacich, aby ich prosby boli vyslyšané. Patrí sa poďakovať aj nášmu duchovnému otcovi, lebo nebyť jeho, by sa táto rekonštrukcia nášho kostolíka nekonala. Ešte raz všetkým úprimné Pán Boh zaplať

Prajem Vám Požehnané Vianoce, milosť, pokoj a lásku od novorodeného Božieho dieťaťa.

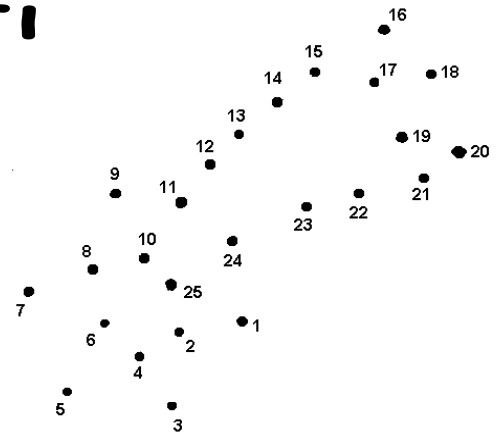
Predsedníčka farskej rady

POZVANIE

Pozývame Vás na 4. katolícky ples, ktorý sa bude konať dňa 24. januára 2009 v kultúrnom dome v Kvačanoch. Tešíme sa na hojnú účasť.

Farská rada

Niečo pre deti

Milé deti, opäť sa spolu stretávame, tentokrát v krásny vianočný čas, kedy netrpezlivo očakávame príchod malého Ježiška.

I v toto čarovné obdobie sme pre Vás pripravili niekoľko zábavných úloh. Keďže Vianoce pre Vás znamenajú aj kopec darčiekov, rozhodli sme sa, že aj my rozdáme malé darčeky. Stačí, ak správne odpoviete na pár žartovných úloh a vylúštite osemsmierovku (môžu pomáhať rodičia). Vaše správne odpovede spolu s kontaktnými údajmi napíšete na papier a hodíte do škatuľky v kostole s označením Katarínsky hlas – december 2008 najneskôr do 16. januára 2009. Pán farár na konci niektorej svätej omše vylosuje piatich súťažiacich, ktorí dostanú malý darček.

B. Osemsmierovka

N	Y	S	Í	Ž	O	B	D	O	J	B	A	M	R
Ý	P	H	E	R	O	D	E	S	A	K	A	Y	S
T	A	G	I	F	I	A	E	T	S	Y	R	R	I
H	V	I	E	Z	D	A	N	Á	L	S	R	H	C
A	N	Z	A	N	J	E	L	I	E	E	A	A	R
K	O	T	A	I	V	S	R	O	D	D	H	I	D
J	E	Ž	I	Š	L	V	I	A	N	O	C	E	U
V	Y	K	U	P	I	T	E	Ľ	A	I	R	Á	M

VIANOCE, MUDRCI, SVIATOK, JASLE, VYKUPITEĽ, HERODES, LÁSKA, MYRHA, BETLEHEM, DARY, BOŽÍ SYN, FIGA, ANJELI, JOZEF, HVIEZDA, MÁRIA, RODINA, JEŽIŠ

Vianoce

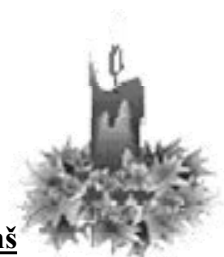
Blížia sa Vianoce. Čas, v ktorom očakávame narodenie Ježiška. Vianoce sú aj časom, kedy by sme mali prejavovať lásku k ostatným ľuďom.

Na svete je mnoho detí, ktoré nemajú domov, rodinu,... Také deti skončia väčšinou v detskom domove. Pár žiačok zo ZŠ Kvačany z literárno-dramatického krúžku sa rozhodlo, že ich navštívia. Boli v troch detských domovoch – v Kráľovej Lehote, v Liptovskom Mikuláši, v Ružomberku. Boli s nimi aj tri organizátorky, ktoré sa tomuto venujú. Dievčatá tam zahrali malú scénu z príležitosti zavedenia novej meny – eura. Potom s detičkami robili rôzne aktivity. Deti boli veľmi radi, že ich niekto chodí pozeráť a dáva im lásku, ktorú možno stratili alebo jej majú málo. Nakoniec im dievčatá nechali trochu darčiekov. Deti sa odvdáčili tým, že ukázali, aký je v nich talent (tanec, spievanie). Preto by sme nemali myslieť len na hmotné veci, ale na to, čo robí človeka naozaj šťastným, a tým je láska.

Stačí tak málo, možno iba úsmev, aby sme boli naozaj šťastnými.

A. Žartovné úlohy

1. O 8.00 h ideš spať a natiahneš si budík na 9.00 h ráno. Keď budík zazvoní, koľko hodín si spal?
2. Máš sklerózu? Vymenuj 4 typy áut, 4 mestá, 4 kvety, 4 farby. Aká bola prvá otázka?
3. Ktorý mesiac má 28 dní?

Na záver malý vinš

Nech to pravé posolstvo o narodenom Pánovi Ježišovi je tým silným svetlom, ktoré rozžiari aj Váš príbytok.

Prajeme krásne a požehnané Vianoce.

Veronika a Julka